

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Historia De Sanctissima Cruce Caravacensi

Robles, Juan de

Augustae Vind., 1619

XIX. Alia quædam insignia & inusitata miracula veræ Crvcis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64232)

Ea de causâ securus Ioannes Martinez facelli S. CRUCIS custos, in agrum suum se conferebat; & ecce subita & prodigiosa tempestas repente excitatur; tonitrua aures feriunt, coruscationes oculos perstringunt, & pluuia inter fulmina tam densa cadunt, vt quamvis locus esset propinquus, & ille plurimum festinaret, vltra primas tamen oppidi aedes nulla ratione posset progredi, vt S. CRUCEM pro more ex theca depromeret, tempestatiq; opponeret. Incolae autem non tam metu exterriti sunt, quod praeter tenebras indutas viderent corruisse aliquot aedes; sed quod intelligerent nec facellanum, nec alium quenquam posse per plateas incedere, & ad arcem penetrare, qui S. CRUCEM in simili necessitate certum solatium & expertum, proferret. Sub hac trepidatione quidam ciues consuetudinis gnari, oculos ad turrim sustulerunt, supraque ipsius tectum conspexerunt lucem splendidam, quasi multae faces arderent, in medio tamen longè splendidiorē; ideoque iudicauerunt vel à facellano, vel ab alio S. CRUCEM expositam. Constitit tamen postea nullum prorsus mortalium in turri fuisse, neq; S. CRUCEM attigisse. Itaque grati agnouerunt eam sine hominum adminiculo ad fastigium ascendisse, vt tempestatem maiora damna minitantem disijceret. Cuius rei testimonium litteris consignatum, & à fide dignis subscriptum retinetur in archiuo S. Crucis.

CAPVT XIX.

ALIA QVAEDAM INSIGNIA ET SELECTA
Vera CRUCIS miracula.

A NNO MDLXXIV. S. CRUX solemnī supplicatione instituta, pridie ipsius festi ex facello deportabatur ad parochiale templum, & iam iam erat collocanda super altare praeparatum, cum quaedam mulier, cui brachium penitus arefactum emarcuerat, voce contenta exclamat, enixeque flagitat, vt illud à S. CRUCE prius attrectetur & consignetur. Non potuit hoc pietatis officium denegari afflictæ foeminae: CRUX admouetur brachio elanguido, & brachium dicto citius confanescit. Illa praegaudio in laudes DEI prorumpit, & vir sex antè mensibus videndi facultate priuatus itidem magnis clamoribus postulat, vt CRUX oculis suis applicetur. Sed tanta multitudo in templum irruerat, vt nullus fuerit accedendi

cedendi modus. Urget igitur magnis precibus foeminam curatam, ut saltem ipsa oculos contingat, brachio iam in integrum restituto. Paret illa, & ille subito lumen per tot menses amissum recuperat. Dignum verè prodigium quod ad CHRIS TI gloriam ab omnibus celebretur, qui non solum ipsi Cruci tantam virtutem indidit, sed etiam membro Crucis actu perfanato.

Anno MDXCII. propter siccitatem à mense Octobri ad Martiam vsque anni insequentis continuatam, terræ non potuerunt semina mandari, atque ita ob pabuli & pastus inopiam multa ubiq; pecora interierunt. Clerus igitur & senatus pridie Virginis Annuntiatae. quo die summa caelo serenitas & nullum omnino pluuia indicium, decreuerunt supplicationem ex oppido in facellum S. CRUCIS; quam cum obissent, & preces ad hunc finem accommodas fudissent, tam copiosus redeuntes imber excepit, ut bene quidem madidi, sed lætitia tamen perfusi grates DEO persoluerint.

Eadem postmodum æstate tam densa caligo & nebulae coelum sæpius obtexerunt, ut segetibus certa pernicies timeretur. Sed supplicatione ad prædictum locum suscepta, ita caeli facies perpur-gata est, ut messis plusquam mediocris fuerit secuta.

Anno MCXCVIII. maxima locustarum copia & congeries ex partibus Lorcaë & Velez huc aduolauit, quæ iam in hortos & vineas, imò etiam in ipsas oppidi aedes se coepit insinuare & effundere, ut videretur vna ex plagis Aegyptijs. Statuerunt ergo Canonici & senatores in supplicatione ad calamitatem auertendam indictâ, S. Crucem per vrbis compita solemniter circumferre. Quo facto, ita locustarum agmina disparuerunt, ac si nulla in toto tractu fuisset vnquam visa.

Anno MDCI. Caruacam aduenit Iudex quidam Commissarius, emitque ab aurifabro quopiam cruces aliquot argenteas & aereas, sed artifice occupato, nec quicquam suspicante, præter emptas accepit aliquot inemptas, pretioque non reddito subduxit. Omnibus tamen in vnum fasciculum compactis & diligenter colligatis, accessit, & S. Cruci curauit admoueri. Admotas recepit, coramque altari in genua subsidit, ut cæterorum more precationi insisteret, funiculum autem, quo erant colligatae cruces, sinistrae manus

nus

aus digitis studiosè illigauit, crucibus intra palmam vtramque re-
tentis. Sed subito aduertit sibi cruces mirabiliter subtractas, mani-
busq; disiunctis, nihil reperit aliud, quàm funiculum digitis astri-
ctum: Erubuit, & cum dedecore proprio religiosis quibusdam fur-
tum & totam gestæ rei seriem exposuit, vt post discessum suum,
nomine dissimulato, miraculum panderent.

A mense Augusto, anni M D C V. ad Martium vsque anni
M D C VI. nulla pluuia terram irrigauit, & quod seminatum fuerat
præ siccitate exaruit. Ad notum per fugium confugere ciues vtro-
que magistratu auctore, & S. CRUCE M, supplicatione decreta,
per ciuitatis celebriores plateas honorificè circumtulerunt. Ad
supplicationis finem largus imber nubibus effusus est, & pluuia in
quadriduum totum prorogata. Ex hoc tempore proposuit adeoq;
promisit senatus sacer & prophanus, diem festum Triumphus S.
Crucis agere, qui incidit in xvi. Iulij, sicut etiam xiv. Septemb. ce-
lebrat exaltationem eiusdem S. Crucis, quod antè non fuit vsu re-
ceptum.

Ex multis annis mos obtinuit, vt singulis ferijs sextis per an-
num in sacello S. Crucis diuinum Officium decantetur, adhibitis
Diacono & subdiacono, iuxtaque Romanam consuetudinem ca-
rimonia examussim obseruentur. Accidit aliquando, vt Congre-
gationis præfectus obliuisceretur thuris, & quia ei exploratū acer-
ram esse vacuam, domum recurrit, vt inde adferret. Sed illo tardi-
us reuertente, iussit sacerdos moram pertæsus, inspicere denuò acer-
ram, quæ adeò thuris plena reperta est, vt etiam redundaret. Mira-
culum omnes prædicarunt, & DEVM in S. Cruce, meritis laudi-
bus extulerunt.

Anno M D C VII. Caruacam contenderunt Petrus Garzias,
& Antonia Serrana coniuges, ex oppido Bolteruela, vt festæ cele-
britati Inventionis S. Crucis interessent. Adduxerunt autem secū
filiolum nouennem, qui brachium casu quodam diffractum, &
nulla medicorum arte curabile à longo tempore mouere non po-
terat. Vbi verò S. CRUX in aquas fuit immersa, immerferunt &
ipsi parentes filioli brachium, quod statim potuit mouere. Vesperis
ascenderunt ad sacellum S. Crucis, & oleo cuiusdam lampadis,
pueruli brachium inunxerunt, meliusque habuit. Ex sacello redie-
runt

runt ad aquas Crucis immerfione expiatis, brachiumque rursus immerferunt, quod ita perfectè coaluit, vt nullum signum læfionis fuerit relictum, quod plerique ipsi vidimus.

Eodem die mulier ex oppido Cehegim filiam mutam adduxit, duxitque cum ea noctem infomnem in templo parochiali, cuius altari sacer thesaurus impositus custodiebatur. Priusquam igitur ad solemnem merfionem S. Crux deferretur, impensè rogauit mater sacerdotes, vt filiae mutæ os eâ contingerent. Satisfactum pio piæ matris desiderio, & filia cœpit has syllabas balbutiendo frangere: Cru, Cru. Iterum S. CRUCEM applicarunt, & muta disertis vocibus DEVM collaudare non destitit.

Libet & illud reliquis miraculis adiungere. Multi sunt sculptores, fusores, fabri lignarij, & similes in dissimili genere artifices qui cruces ex varia materia conficiunt, ad normam & formam S. Crucis Carauacensis. Sed hætenus longa obseruatione cognitum est, quantamcunque diligentiam adhibeant, nullum tamen posse ad iustam & absolutam proportionem ac symmetriam accedere. Vel enim aliquid desideratur in longitudine, latitudine, altitudine, & crassitie; vel aliquid adijcitur. Ex quo facilis coniectura, DEVM nolle permittere, vt Crucem Angelorum arte factâ, hominum manus rudes exæquare in omnibus possint.

CAPVT XX.

MIRACVLA PER CRUCES VERAE CRVCIS

tractu sacratas facta.

Rariora tantum & exquisitiora libabo, vt pietas & religio in Veram CRUCEM, & per hanc in DEVM auctorem bonorum omnium augeatur. P. Alphonfus Sanchez è Societate IESV, vt ab hoc potissimum ordiar, propter eximias & singulares virtutes, animique dotes egregias in tota Hispania iam pridem notus, habitauit prius in huius oppidi Collegio annos aliquot, deinde ex laudabili & incensa cupiditate animas ad Christi fidem adiungendi, facultatem impetrauit ad Indos proficiscendi; qui Mexicum peruenit, hinc ad Insulas Philippinas, inde iussu Gregorij XIII. Pont. Max. in has partes redijt. Hic inquam P. Alphonfus mihi, fidus testis retulit, quod cum ex portu Acapulco nouæ Hispaniæ tres naues

ues